

1896-08-14

SENDER

Alhed Larsen

RECIPIENT

Johannes Larsen

FACTS

Document type:

Letter

Language:

Da

Date explanation:

Dateringen fremgår af brevet

General comment:

Ruderkonge – Hans Rasmussen var hans døbenavn – var en berøgt person, der i 1896 var under stærk mistanke som gerningsmand til et dobbeltmord på et ældre ægtepar, hylmand Christian Mogensen og hans kone, der boede i Oure (Ore) på det sydlige Langeland. Mordet blev begået 25. maj 1896. Først i 1902 blev mordet opklaret, og Ruderkonge blev sammen med tre andre idømt lange fængselsstraffe, der først i 1905 blev stadfæstet i Højesteret.
<http://www.coneliand.dk/kriminalsager/Langelands%20Sagen.html>
Det er uvist, hvad der menes med "Frøken Fie Jensen".

Sender's location:

Erikshaab

Mentioned people:

Ejnar -

Christian Caspersen

Marie Larsen

Susanne Lindberg

Archive:

Det Kongelige Bibliotek

Trykt udgave:

Nej

TRANSCRIPTION

Kære Las!

I Aften skal jeg have skrevet et Par Ord til Dem i Anledning af, at det er sidste Aften, jeg har mit lille yndige Værelse alene; i Morgen kommer der nemlig en Gæst til, som skal dele det med mig desværre. – Tak for deres lange Brev i Gaar, det var forfærdelig morsomt at høre fra Dem. De faa det jo nok morsomt deroppe. Naar nu Frk. Lindberg og P. ogsaa komme. Hvem der bare var deroppe ogsaa! ikke sandt? Saa skulde jeg have det forfærdelig Sjov! – Det var jo rart, at der ikke var saa skamskeret, som De havde tænkt Dem, men bare De nu faar Tid til at male noget af det! naar Dagene endogsaa ere for korte til at gaa paa Jagt, saa kan det jo blive vanskelig nok. – Naa, saa De skal have "sendt" de andre ud at plukke "Bær!" De gaar vist ordentlig og "sender" med Marie deroppe! gør De ikke? Uha Las, De er vist en skrækkelig Despot, men det er jo heldigvis ikke alle, der lystre. – - Jeg har det for Resten dejlig herovre, men har ikke oplevet noget særlig; siden jeg skrev sidst. Max og jeg tage stadig ud i Formiddagspraxis, som mest bestaar i at drikke gammelt Øl. I Dag var vi inde hos en forfærdelig grinagtig Familie. Det er de mest snavsede Exemplarer, jeg har set, og saa bandede de saa gryselig, især Manden, der sad og fortalte Jagthistorier næsten hele Tiden, dog fik han ogsaa Lejlighed til, da Talen faldt paa "Sport" at sige, at "de Kevenhavnerne" var saa "rappegalne" (jeg haaber, Ordet er rigtig stavet.) Apropos om mærkelige Ord, saa har jeg ikke kunnet undre mig over den Skipperkones Navn, da jeg ikke har kunnet læse det. Vil De ikke skrive det en Gang til, og saa lidt tydeligere. – - Den Fætter Ejnar vi hentede ude i Lohals, viste sig at være en lang 16-17 Aars Dreng, der [noget af papiret mangler]er svært op i Landskabet, somme Tider næsten for meget, som da han f. Ex. I Dag kom og væltede mig ud af Hængekøjen, da jeg laa og sov til Middag. – Nu opdager jeg, at jeg er bleven søvnig, hvorfor jeg vil sige Dem Godnat og Farvel. Det er jo for resten noget Sludder for det vilde jo være et mærkeligt Tilfælde, om De netop skulde i Seng, naar de kommer hertil i mit Brev. Men paa den anden Side kan det jo godt være at de alligevel er ved at falde i Søvn. – -
Et Par Dage senere.

Det var en stor Overraskelse for mig, da jeg i Gaar kom hen til Skolelærerens efter Post, at faa overrakt et Brev med Deres velkendte Haandskrift. Tak for den nydelige lille Lenea. I Morgen ere vi midt i Maaneden, nemlig d 15de. Synes de Tiden gaar hurtigt? Jeg synes nemlig, at den gaar tilpas. Jeg har da faaet mig dresseret til ikke at ønske, at den skal gaa alt for hurtigt. Jeg har det virkelig ogsaa saa udmærket og gaar og

nyder Tilværelsen! Og hvordan kan jeg ogsaa andet, jeg morer mig udmærket og gaar og glæder mig til Fremtiden. – Jeg kommer vist desværre snart til at slutte, vi skal ud paa en Skovtur i Eftermiddag; op paa Nordspidsen af Langeland; eller vi kalde det "Langelandshoved". – Jeg maa først fortælle Dem, at da jeg havde sluttet mit Brev til dem forleden Aften og lige var kommen i Seng, hørte jeg en farlig Rumsteren, det viste sig at være en Husundersøgelse, der blev foretaget af [noget af papiret mangler] og Ejnar, der hæv[noget af papiret mangler] nogle liste sig. Jeg oplyste dem om, at det hav[noget af papiret mangler] mig, og de gik beroligede [noget af papiret mangler] Men tænk Dem, saa blev jeg bange, jeg kom i Tanker om det maaske alligevel ikke havde været mig og kom til at tænke paa Ruder Konge. Jeg laa længe og var frygtelig angst og maatte til sidst staa op og lukke Vinduet for ham. – Men Natten forløb da heldigvis rolig, og jeg kommer i Tanker om, at det maaske slet ikke er nogen morsom Historie. - - De kan tro, jeg er bleven flink til at Svømme. I Gaar svømmede jeg 36 Tag, og i Dag 44, er det ikke godt? – Da jeg kom herover kunde jeg kun et ganske lille Stykke. - [noget af papiret mangler] er P. allerede kommen derover, hils ham endelig mange Gange. Jeg gad vide hvordan det gik med det Roebillede. Hils ogsaa Marie mange Gange. Langelænderne ere meget optaget af, at Frøken Fie Jensen, som de kalder hende, have beæret deres Ø med et Besøg. Men de kunne for Resten ikke fordrage cyclende Damer. De viste deres Antipatti ved at staa af Vognen og klappe Hestene beroligende mens man kører forbi. I Gaar spurgte jeg en saadan Mand om Hesten var bange for [noget af papiret mangler] Hesten var bange for [noget af papiret mangler] men han sagde, at [noget af papiret mangler] var kun for [noget af papiret mangler] bliver helt tovlige, [noget af papiret mangler] ser en Dame paa saadan en Maskine" sagde [noget af papiret mangler] - - Nu kun 1000 Hilsner fra Deres Alhed

14de August - 96

**KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE**

NY CARLSBERGFONDET

OMTALTE VÆRKER

Peter Hansens roebillede.

Der, naar de Kommer hordik
i dets Nav. Alle saa den den
den Pils Rand det jo godt vere
at de alle, god en vel at falde
i Pils.

Et Par Dage senere.

Det var en stor Overraskelse for
mig da, i Gaar kom den til
København og efter Fort, at saa
overrakt et Pils med den vel
bekendte Haaendeskjilt. Tak
for den yndelige lille Brev.
I Morgen ere vi udi i Haa-
veden, udi d. 15 de. Igaar de
Fiden gaar Lunk? I Haa, og det
at den gaar til Pils. I Gaar
da faar den drosket til alle
at borte at den skal gaa alt
for Lunk. I Gaar det virket og
saa saa til dets, og gaar i
nyder Tilværelsen. Og hvort
dets andet, i udi den, i
det og gaar i glæden den til
Fremtiden. I Kommer ind
denne naar til at stille
vi skal end saa en Skotte i

14/2 96-7

Kære Sas!

I Alen skal jeg have skrevet et Par
Ord til Dele i Deltidning af, at det
er røde Alen, har vidt lille gude,
og bære alle, i Morgen Kommer
der udi en kort til, som skal
dele det med mig, derovre. - Tak
for den lange Brev i Gaar, det
er forferdelig uventet at høre fra
den. De saa det jo udi uventet
deroppe naar den var sendt
og i Gaar Kommer. Alen det
høre den deroppe ogsaa. I Haaend
Saa skulle jeg have det forfer-
delig. Ijer! - Det var jo kort, at

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

der ikke var saa smukhed som
de havde taent den, men bære
de nu naar det var uagtet og
det! naar de gaa ind paa en
for korte til at gaa paa "jagt i
saa kan det jo blive uagtet",
naar: - Naar saa de skal have
sejdt: "de andre ud at plukke
"Præ! de gaar ind ardeuf og
sender" med Marie deroppe! for
"de ikke? Uha saa de er ind
en skæppe! Derpaa, uden det
er jo lidt, og ikke alle der
tror. -- Jo har det for. Røden
døj. herovre, men har ikke
spændt noget særligt, siden j. skov
lidel. Marz og j. lige stads, ind
i Farvandspræp, som uvent
beraar i at drikke gammelt
Øl. I Da, naar vi hude har en
forfærdelig grimt, faulde. Det
er de uvent uventede Ølpløner,
jo har det, og saa taendte de saa

grydel, i en Maaned, der sad
for alle Jagtledere, uventede
Manden; der fik han ogsaa sig
til, da Telle fandt paa "Præ" at
sige, at de "Kvæstusere" var saa
"rappagale" i haaben, Ordet er sig
i blandt. Appropos om uventede
Øl, saa har j. ikke tænkt uvent
dre sig over alle Rødderhønes
Maori, da j. ikke har tænkt
lære det. Vil de ikke springe
det i den tid, og saa lidt tyde
lyore. -- I den Tænder Epica er
hundredt ind i Lohals, ikke sig, at
være en lang 16-17 års Døds, der
hvor svært op i skæddet, som
uvent Tiden uvent for uvent, som
da hauf. It. i der kom og hallo
de uvent og Hæder, da
lax og vor til Måltid. -- Mit
dager j. at j. er bleven søvne, som
for, vil sig den Lohals og Ølpløner
det er jo for Røden uvent. Midten
for det indse jo være et uvent
Tilfælde, om de uvent skulde i

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Opførelsen. Op paa Mari
spidde af (Lage, daad. skee
is Balde det saaledes
hoved". - "maa først fan
balle den, at ag i haarte
skulle uil ^{til den} Pindfarteden
afhen & lige var Koreuden
i Feug, lorte i en park
Riinkteren, det vrole
vare en Hustru der so
der blev forestaget af
i bivan der taar
Kroger Lorte i. i apl
den om at det i haart
in, & de gik berolige
Men den den saa b
bave i Rose i Taub
om det maatte alligevel
ikke haerte over sig & for
til at skulle paa Rieder
Rorge. I saa lauge & var

alsals

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

byttet aukt og waakte til-
dels ogsaa op i Likkens Viind-
et for laud. Men Marthe
forloft da heldigvis sig.
og kommer i Takkens om-
at det waakte det ikke
er nogen uanset for
Laric. -- De haer bre-
er bleven flink til at
komme. I Gaar sodeuse
36 Ta, og i Dag 44 er
ikke godt? -- Da j kom
mer Rinde, Rind og
ikke alle M, R. --
er T. altid kommen
over Lils haer medel-
lige haer. I gaar
Larsen har gitt
at det Roebillede. Hils
ogsaa Marie haer haer
haer haer haer haer haer
sprague af, at Frøken He

Juuen som de kaldet haer
de haer haer der, P. uet
ik' Tred, Men de haer
for Renter ikke fardragt
Cyclende haer. De vider
deres Dulipatti ved at staa
af boguen og Klippe haer
beroligende, men man
Renter forbi. I Gaar spurs
ke j en saadan Maer
haer van haer for
ruen haer sagde, ab
van Rind for haer
bliver held kool, waer
ser en haer pro haer
en Maschine" sagde lo
saer Rinde haer haer
-- Iki Rind haer haer
fra deres
Alled.

14de August - 96